

да ъх разтълкуваме: *Българинъ* = онъ-зи кой то принадлежи на кротки ты, мирни ты, унытомены ты, счастливы ты, богаты ты, имотны ты, благородны ты. Това е значение то на *Българинъ* въ приноснѣхъ смисълъ.

Нѣ ные казахме другадѣ и положихме начяло то чи сички тѣ първобытны рѣчы имѣть естествено значение, дадено имъ отъ първы тѣ створители ꙗзыка, по самы тѣ вешты или дѣла, а приносны тѣ значенія отъ послѣ сѣхъ имъ дадены, штото трѣба да искаме и първобытно то ѣ значение. Коренный слогъ на рѣчь тѣхъ *Българинъ*, е *бъл*, кой то тѣхъ какъ то е нѣма първобытно то си значение ꙗвно, нѣ кату измяниме буквѣхъ тѣхъ *л* на *р*, става *бр*, кое е *бер*, *берѣхъ*, *сѣбирамъ* *); отъ кое слѣдова неоторимо чи трѣба да истълкуваме първобытно то значение на рѣчь тѣхъ *Българинъ* сѣ: *онъ-зи кой то сѣбира*, т. е. чловѣкъ кой то принадлежи на онѣй-зи кой то сѣбырѣть. Нѣ што сѣхъ сѣбирали Българи тѣ когы то имъ ся е дало това народно нмя? Знаино е чи първи тѣ чловѣци кога то сѣхъ ꙗште живѣли въ диво то сѣстоѧние и нѣсѣхъ ꙗште имали общества та, първо нѣшто на свѣта за кое то ся сѣхъ грыжили было е да ся прихранижъть, и първо нѣшто кое сѣхъ почнѣли да *берѣть* были сѣхъ земеродны тѣ плодове, а кату сѣхъ изнаѣрили *жито то*, отъ кое то сѣхъ видѣли чи можъть да *живѣжъть*, почнѣли сѣхъ да го *сѣбирѣжъть* и да го *сѣжъжъть*. Тутахъ си ся е родила нужда та да ся застоѣжъть на постоѧны жилишта, да си направѣжъть хижы около *спѣдбы ты* си и да сѣставижъть първы тѣ общества и селенія; първи тѣ общественны законы притяжания, първы тѣ сѣжъзны сношенія за отбранѣхъ отъ *звѣрове* тѣхъ и отъ нападатели тѣхъ скытницы ꙗште, първа та постанка въ образование то и пр., сѣхъ другы рѣчы първо то поѧвление на *орачѣство то*. А тии кой то сѣхъ направили тахъ първѣхъ постанкѣхъ, т. е. кой то сѣхъ почнѣли да сѣжъжъть *жита*, да си направѣжъть хижы и домове, селенія и да сѣбирѣжъть *мѣжъхъ* тѣхъ си назвали ся сѣхъ *Берги*, *Бергари*, въ първобытно значение. А заштото тии, сравнительно сѣхъ другы тѣхъкой то ꙗште нѣсѣхъ были достигли въ подобно сѣстоѧние, были сѣхъ вѣкы отлични въ начина живота си, за това то имя отъ първобытно то си значение *Бергари* = *берѧюшти*, зѣло приносно то значение *Българи* = *кротки*, *мирни*, *постоѧни* въ *жилишта та* си, *имотни*, *богати*, *благо-получни* и прочее.

Учени тѣхъ признажъть за най-старѣ народъ, познатъ на свѣта, Арии тѣхъ (*les Aryas*) и тѣхъно то имя произвождъть отъ коренный слогъ *ар*, кое тълкувѣть *ор-ачи*, сѣѧшти, а послѣ благородни, въ отношение на чърно то индийско плѣмя, кое то ꙗште не о было убагородено и пр.

Ные въ нашъ ꙗзыкъ имаме рѣчы *орѣж*, *орачѣ*, кое нѣма никаквѣхъ разликѣхъ отъ *Арии*, какъ то го тълкувѣть днѣсь учени тѣхъ индиѧнисти, и кое е едно и исто сѣхъ рѣчь тѣхъ *Българинъ*, какъ то ъх разложихме и разлѧснихме!

Нека кажеме ꙗште нѣшто си.

Първи тѣхъ арии = *орачи*, нѣсѣхъ тутакъ-си почнѣли да мелѣжъть *жита* то на брашно и да си мѣсѣжъть хлѣбъ, нѣ фли сѣхъ го тѣхъ сурово, послѣ сѣхъ почнѣли да го варѣжъть цѣло, послѣ да го чукѣжъть по-дрѣбно, да го правѣжъть на *българь* и да варѣжъть, и много по-послѣ да го мѣлѣжъть на брашно, да си

*) Ные говорихме другадѣ обшърно въ настоѧщее сѣчинение по какво правило или на какво основание ся измянува въ нашъ ꙗзыкъ *л* на *р* и обратно.